

2) Τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ὅτε ὁ πορθητὴς Μωάμεθ ὁ Β΄ μικρὸν μετὰ τὴν ἄλωσιν (1453) διέταξε τοὺς περιτρόμους ἔτι Χριστιανοὺς νὰ ἐκλέξωσιν ἑαυτοῖς Πατριάρχην κατὰ τὰ εἰθισμένα μηδὲν παραλάσσοντες, ἀπέβλεψαν πάντες πρὸς τὸν περὶ τὰ θεία σοφὸν, παντοίας λόγων ἰδέας ἐγκρατῆ καὶ ἐνάρετον ἄνδρα *Γεννάδιον τὸν Σχολάριον*, Μάρκου πρὸς τούτοις τοῦ Ἐφέσου λίαν ἀγαπητὸν καὶ φίλον υἱόν¹. Ὦν καλέσας παρ' ἑαυτῶ ὁ Σουλτάνος, δοὺς δὲ βράβδον ποιμαντικὴν, ἀργυρᾶν καὶ περιφανῆ, ἵππον ἐστρωμένον καὶ χρήματα, εἶπε « Πατριάρχευε ἐπ' εὐτυχίᾳ καὶ

σπουδάσαντα. « Ἄλλὰ γὰρ (ἐπέστελλεν ὁ αὐτὸς Γαβριὴλ τῷ Σεβήρῳ Φιλαδελφείας) ὁ θεϊότατος Πατριάρχης, οὐκ οἶδ' ὅτων κατατυχῶν, οἱ λίαν ἄρα ἦσαν δεινοὶ φήμην ἄραι τε καὶ ἐξᾶραι πολὺ τῆς ἀληθείας ἀνώτερον, οὕτως ἑαυτὸν παρέσχεν ἀλώσιμον τοῖς ἐγκωμίοις τοῖς καθ' ἡμῶν, ὥστε οὐδένα πέτρον, φησὶν, ἀφήκεν ἀκίνητον, ἐφ' ᾧ με ὡσπερ τινὰ βόυν ἀλλαχῆ τετραμμένον μετοχετεύσασατο εἰς τὸ Βυζάντιον· ἀλλὰ σκόπει τίσι καὶ οἷαις κεχηρημένος ταῖς μηχαναῖς ἡμᾶς μεταπέμπεται· γράμμαθ' ὑπαγορεύει οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ καὶ δις· καὶ τὰ μὲν τυγχάνει δεόμενος, τὰ δὲ καὶ προσαπειλεῖ, ὡς τὰς ἀποφράδας ἐπαφήσων ἄρας, αἱ τοῖς ἀπειθοῦσιν ἀπόκνινται, ἂν καὶ στόμα μόνον ἀντάραμιν. Ἐπὶ γοῦν ταύτης ἐγὼ τῆς γραφίδος ἀλοῦς ἐκτοπώτερον (οὐδὲ γὰρ ἀρρένωπως ἔχω πρὸς τὰ τοιαῦτα) ἑμαυτὸν φέρων τῇ πᾶλει παρέδωκα.» Σοφ. Κ. Οἰκονόμου περὶ Φραγκίσκου τοῦ Κόκκου. σελ. 21—22 καὶ τὰς Σημ. πρὸλ. ἔτι σελ. 31. Ὡσαύτως Κύριλλος ὁ Λούκαρις (1626) Θεόφιλον τὸν Κορυθαλία ἐκ Ζακύνθου, ἔνθα ἐσχολάρχει (δρα Κωνσταντίου Α' τοῦ ἀπὸ Σιναίου ἐπιστολιμαίαν Διατριβὴν περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριαρχεικῆς Σχολῆς, καταχωρισθεῖσαν ἐν τῇ περιοδικῇ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλ. Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἔτους Β' Φυλλ. Γ'—ΙΒ' σελ. 292—μετὰ τῶν παρατηρήσεων Σ. Ἀριστάρχου). Μετὰ μίαν δὲ ἑκατοναετηρίδα (1753) ὡσαύτως ἡ Ἐκκλησία προέστησε τῆς ἐν Ἄθῃ ἀρτίστουτάτου Ἀκαδημίας Εὐγένιον τὸν Βούλγαριν (Κούμα Ἴσορ. τῶν ἀνθρῶπ. πράξεων ΙΒ', 564).

(1). Κ. Οἰκονόμου περὶ τῶν Ο'. Τόμ. Δ', 793. Ἡ ἐκλογή ὁμῶς τοῦ Πατριάρχου Γενναδίου φαίνεται μὴ γενομένη εὐθὺς μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλ' ἱκανῶς μετ' αὐτὴν, μετὰ τὴν καὶ ἐτέρων χωρῶν καὶ πόλεων κατάκτησιν· δρα Χρονογράφον Δωροθέου Μονεμβασίας, σελ. 419. (ἐκδ. Βενετίας; 1767).